

La ràdio pública no només emet música: la fa existir

Published by [Interacció](#) [1] on 29/10/2020 - 09:00 | Last modification: 26/03/2026 - 09:32

Quan una emissora pública programa música, no només està oferint contingut cultural. Està activant una cadena econòmica que arriba a artistes, segells i públics. La pregunta és fins a quin punt les polítiques culturals reconeixen aquest paper.

Escotar música a la ràdio pública pot semblar un gest quotidià, gairebé invisible. Tanmateix, té conseqüències que van més enllà de l'experiència individual. Quan una cançó sona, pot ser descoberta, compartida, comprada o incorporada a altres circuits de consum. La difusió radiofònica no només acompanya el mercat musical. El construeix.

L'informe de la Unió Europea de Radiodifusió (EBU) posa xifres a aquesta idea. L'activitat musical de les ràdios públiques europees genera uns 3.100 milions d'euros i més de 50.000 llocs de treball si es té en compte tota la cadena de valor. Per cada lloc de treball directe, se'n generen dos més en altres sectors vinculats.

Aquest impacte no és homogeni. Els principals beneficiaris no són necessàriament els grans actors de la indústria, sinó també els segells independents i els artistes menys coneguts, que troben en la ràdio pública una via de visibilitat que altres canals no garanteixen.

Això situa la ràdio pública en un lloc que sovint queda fora del debat cultural: com a **agent econòmic actiu** dins de les indústries culturals. No només difon continguts. Intervé en la seva circulació, en la seva valoració i en la seva sostenibilitat.

Des d'una perspectiva de política cultural, aquesta constatació obre una tensió rellevant. Si la ràdio pública contribueix de manera significativa a l'economia musical, quins criteris orienten la seva programació? És una decisió estrictament editorial o també una decisió amb impacte econòmic sobre el sector?

En aquest punt, la qüestió deixa de ser tècnica. Esdevé política. Programar música no és només seleccionar continguts. És decidir quins artistes circulen, quins projectes guanyen visibilitat i quines economies culturals es reforcen.

En l'àmbit municipal, aquesta reflexió pot semblar llunyana, però no ho és tant. Molts ajuntaments operen o col·laboren amb ràdios públiques locals, o bé impulsen polítiques de suport a la creació musical. Entendre la lògica de circulació de la música és clau per no limitar aquestes polítiques a la producció, oblidant els canals que fan possible que aquesta producció existeixi socialment.

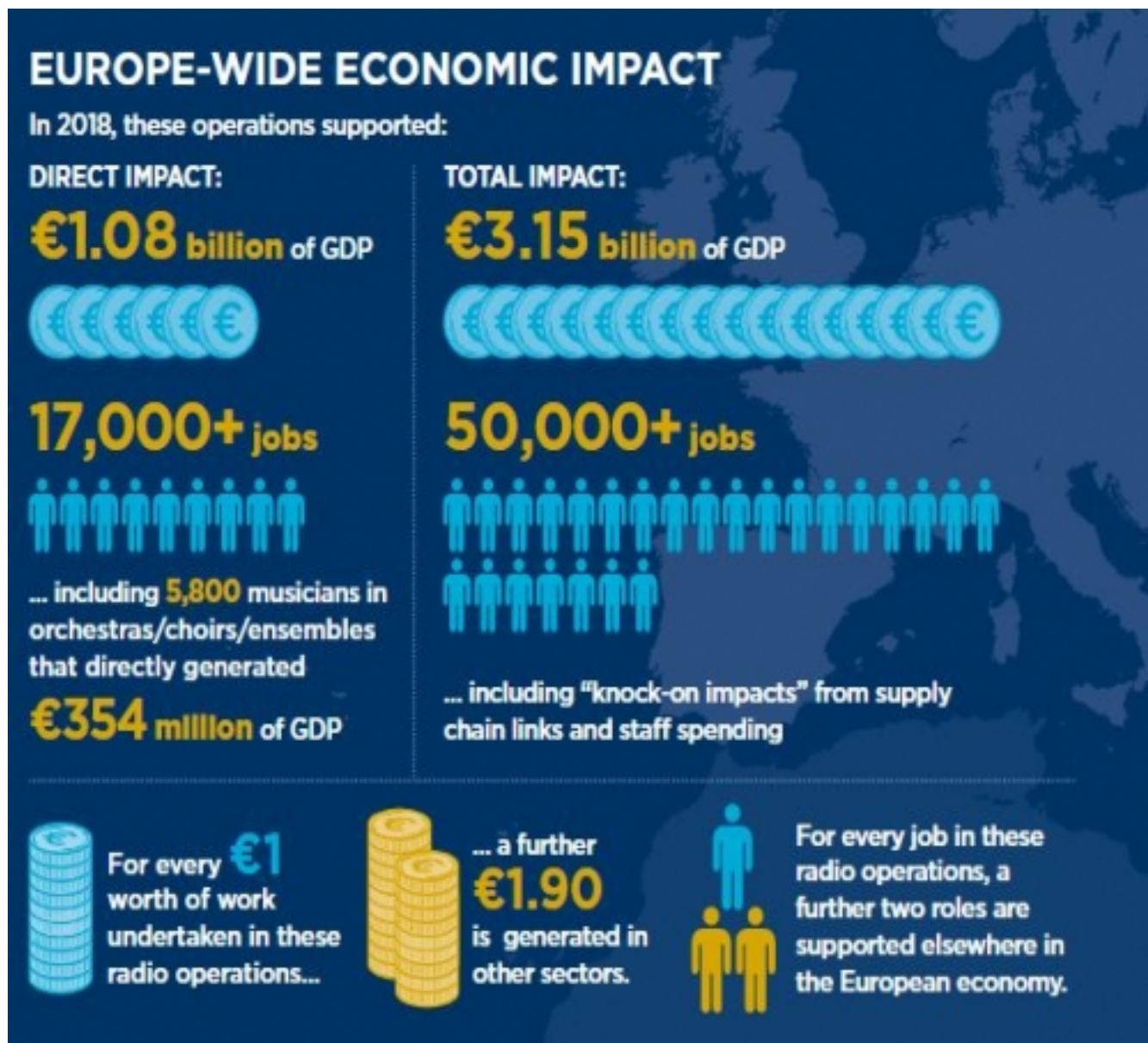
Potser cal començar a llegir la ràdio pública no només com un servei de comunicació o com un instrument cultural, Centre d'Estudis i Recursos Culturals (CERC). Diputació de Barcelona. Montalegre, 7. Pati Manning. 08001 Barcelona. Tel. 934 022 565

sinó com una peça d'infraestructura econòmica del sistema cultural.

Perquè allò que sona a la ràdio no només s'escolta. També es mou.

Infografia: The Economic Impact of Public Radio's Music Activities.

Podeu consultar-ne el contingut íntegre aquí:

European Broadcasting Union i Oxford Economics. (2020). [The Economic Impact of Public Radio's Music Activities](#) [2].

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: economia de la cultura

Tags: sectors culturals i creatius

Tags: governança cultural

Tags: polítiques culturals

Tags: pensament cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2020/musica-radio-publica>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/ebu-mis_economic_impact_of_public_service_radio_music_activities_0.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8370>